வேதாகம விளக்கவியல்

பாடம் - *12*

உவமைகளை அர்த்த விளக்கம் செய்தல்:-

கிறிஸ்துவுக்குள் மிகவும் பிரியமான சகோதர, சகோதரிகளே, நாம் இந்தப்பாடத்தில் வேதாகமத்திலுள்ள உவமைகளை எவ்வாறு அர்த்தவிளக்கம் செய்வது என்று கற்றுக்கொள்ளப்போகிறோம். வேதத்தில் அநேக உவமைகளை இயேசுகிறிஸ்து கூறியிருக்கிறதை நாம் பார்க்க முடிகிறது. மேலும் இதைப்போல அநேக உவமைகளை பழைய ஏற்பாட்டிலும் பார்க்கிறோம். இந்த உவமைகளைப் பொதுவாக விசுவாசிகள் எவ்வாறு பார்க்கிறார்கள் என்றால், மறைபொருள் அதிலே நிறைந்திருக்கிறது என்றே பார்க்கிறார்கள். அதிலுள்ள அனைத்து காரியங்களுக்கும் ஏதோவொரு அர்த்தமிருக்கிறது என்ற கண்ணோட்டத்தோடுதான் அநேகர் அர்த்த விளக்கம் கொடுக்கிறார்கள் என்ற ஒரு நிலையைத்தான் இன்றுவரை பார்க்கிறோம். உதாரணமாக, மாற்கு *4:10-12*, மத்தேயு *13:10-13*, லூக்கா *8:9-10* வசனங்களில் இயேசுகிறிஸ்து கூறிய காரியங்களைப் பார்க்கிறோம். உதாரணமாக விதைப்பவனைப் பற்றிய உவமையைக் கூறிவிட்டு, அதற்கு விளக்கத்தையும் கூறுகிறதைப் பார்க்கிறோம். ஆகவே, இந்த உவமையைக் கூறிவிட்டு அதிலே மறைவான ஒரு பொருள் இருப்பதாக இயேசு விளக்கினதைக்கொண்டு மக்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் தெரியுமா? உவமை என்றாலே, அதிலே எல்லாமே மறைபொருளாய் இருக்கும் என்ற அர்த்தத்திற்கு மக்கள் வந்துவிட்டார்கள்.

ஆனால், அது உண்மையிலேயே சரியான அணுகுமுறையல்ல, ஏன் அவ்வாறென்றால், சில வசனங்களை நாம் பார்க்கும்போது, அது உவமையாகக் காணப்படுகிறது. ஆனால், மறைமுகமான அர்த்தமுடையதாக அது இல்லை. மக்கள் அதை நேரடியாக அதைப்புரிந்து கொண்டார்கள் என்று நாம் நிதானித்து அறிய முடிகிறது. உதாரணமாக லூக்கா *15:3*-ம் வசனத்திலிருந்து சொல்லப்படுகிறதை காணாமல்போன ஆட்டை கண்டுபிடிக்கிற அந்த உவமை, அதைப்போல, ஒரு ஸ்திரி *10* வெள்ளிக்காசை உடையவளாகயிருந்து ஒரு வெள்ளிக்காசு காணாமல்போனதைத் தேடிக் கண்டுபிடிக்கிறதைக் குறித்து *8*-வது வசனத்திலிருந்து காணப்படுகிற அந்த உவமை எல்லாமே தெளிவுபட இருக்கிறதை நாம் பார்க்கிறோம். அதில் மனந்திரும்புகிற பாவியினிமித்தம், தேவனுடைய தூதருக்கு முன்பாக சந்தோஷமுண்டாயிருப்பதற்கு, எடுத்துக்காட்டாக சொல்லப்பட்டிருக்கிற காரியத்தை நாம் பார்க்கிறோம். எப்படி காணாமல்போல ஆட்டைக் கண்டுபிடித்தவுடன், மேய்ப்பன் மனம் மகிழ்வானோ, காணாமல்போல அந்த வெள்ளிக்காசை கண்டுபிடித்த அவள் மகிழ்கிறாளோ, அதைப்போல தேவனுக்கு முன்பாக மனந்திரும்புகிற ஒரே பாவியினிமித்தம் மிகுந்த சந்தோஷம் உண்டாயிருக்கும் என்று சொல்கிற அந்த அர்த்தம் தெளிவுபட கூறியிருக்கிறதை நாம் பார்க்கிறோம். ஆக, இதில் மறைபொருள் ஒன்றும் காணப்படவில்லை. இயேசு தெளிவாகவே இதை விளக்கப்படுத்துகிறார்.

இன்னும்கூட லூக்கா 10ம் அதிகாரம் 25-37 வரையுள்ள வசனங்களைப் பார்க்கும்போது, அங்கே கள்ளர் கையில் அகப்பட்ட ஒரு மனிதனைக் குறித்து சொல்லப்பட்டிருக்கிறதைப் பார்க்கிறோம். எருசலேமிலிருந்து எரிகோவுக்குப்போன அந்த மனுஷனுடைய நிலையைக் குறித்து சொல்லப்படுகிற அந்த உவமையிலே தெளிவாக இயேசுகிறிஸ்து விளக்கம் கொடுத்துவிடுகிறார். எவன் பிறனாயிருக்கிறான்? என்ற கேள்விக்கு பதில் தரும் வண்ணமாய், இந்த உவமையை இயேசுகிறிஸ்து கூறிவிட்டு, அதற்கு அவர்கள் தந்த பதிலைக்கொண்டு, அதாவது இரக்கம் செய்தவனே என்று அவர்கள் சொன்ன பதிலிலிருந்து இயேசு நீயும்போய் அப்படியே செய் என்று வசனம் 37-ல் கூறியிருக்கிறதைப் பார்க்கிறோம். ஆக, இந்த உவமையை வைத்துப்பார்க்கும்போது, மக்கள் தெளிவாக கருத்தைப் புரிந்துகொண்டு பதில் தருகிறதைப் பார்க்கிறோம். அதைப்போல, மத்தேயு 21:45ம் வசனம், ***"பிரதான ஆசாரியரும், பரிசேயரும் அவருடைய உவமைகளைக்கேட்டு, தங்களைக்குறித்துச் சொல்லுகிறார் என்று அறிந்து,"*** என்பதில், தங்களைக்குறித்து சொல்லுகிறார் என்று அறிந்து என்று வாசிக்கிறோம். இந்த உவமையை அவர்கள் அறிந்துகொண்டார்கள். இவ்விதமாக இயேசுகிறிஸ்து கூறிய வசனங்களை, குறிப்பாக உவமைகளை, மக்கள் விளங்கிக் கொண்டதை நாம் இந்த வேத வசனங்களிலிருந்து பார்க்கிறோம். எல்லாமே மறைபொருளான உவமைகளாக இருக்கிறது என்று சொல்லக்கூடாது என்பதற்கு இந்த எடுத்துக்காட்டுகளை வேதவல்லுநர்கள் நமக்குத் தந்து இருக்கிறார்கள்.

பிரியமானவர்களே, சில உவமைகள் உள்ளர்த்தம், அல்லது மறைமுகமான அர்த்தம் உடையவைகள்தான், ஆனால் இயேசு அதற்கு நிச்சயமாக விளக்கம் தந்திருப்பார். நாம் அதை எவ்விதமான விளக்கப்படுத்தப்போகிறோம் என்றுதான் இந்த பாடத்தில் சிந்தித்து, வேதத்தில் வருகிற உவமைகளை சரியாக அர்த்தம் கண்டுபிடிக்கப்போகிறோம். மாற்கு 4:10-12,

10. அவர் தனித்திருக்கிறபோது, பன்னிருவரோடுங்கூட அவரைச் சூழ்ந்திருந்தவர்கள் இந்த உவமையைக் குறித்து அவரிடத்தில் கேட்டார்கள்.
11. அதற்கு அவர்: தேவனுடைய ராஜ்யத்தின் இரகசியத்தை அறியும்படி உங்களுக்கு அருளப்பட்டது. புறம்பே இருக்கிறவர்களுக்கோ இவைகளெல்லாம் உவமைகளாகச் சொல்லப்படுகிறது.
12. அவர்கள் குணப்படாதபடிக்கும், பாவங்கள் அவர்களுக்கு மன்னிக்கப்படாதபடிக்கும், அவர்கள் கண்டும் காணாதவர்களாகவும், கேட்டும் உணராதவர்களாகவும் இருக்கும்படி, இப்படிச் சொல்லப்படுகிறது என்றார்.

என்று வாசிக்கிறோம். இதில், 11-ம் வசனத்தை குறிப்பாக கவனியுங்கள். புறம்பே இருக்கிறவர்களுக்கோ இவைகள் எல்லாம் உவமைகளாகச் சொல்லப்படுகிறது என்ற வார்த்தையைக் கொஞ்சம் கவனியுங்கள். இந்த உவமைக்கு பயன்படுத்தப்பட்ட வார்த்தை '*parabole*' என்ற கிரேக்க வார்த்தையாகும். அதைத்தான் நாம் ஆங்கிலத்தில் '*parables*' என்று உவமையாக சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இயேசுகிறிஸ்து அரேமிய

மொழியில்தான் அவர் பேசினார் என்பதை மறந்துபோக முடியாது. இங்கே உவமை என்று சொன்ன அரேமிய மொழியின் வார்த்தை '*methol*' என்பதாகும். இந்த வார்த்தைக்கு 'பழமொழி' 'மரபுத்தொடர்' 'ஒப்புவமை' 'விடுகதை' 'புதிர்' போன்ற அர்த்தங்கள் உள்ளன. ஆனால் கிரேக்க வார்த்தையான 'parabole' என்பதற்கு எல்லாவற்றையும் உவமைகளாகவே கருதிவிடுகிறது. 'Parabole' என்ற வார்த்தை கிரேக்க மொழியில் எல்லாவற்றையும் உவமையாகவே கருதுகிறது.

புதிய ஏற்பாட்டை எடுத்துக்கொண்டால், பலதரப்பட்ட காரியங்கள் உவமைகளாக சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. உவமைகள் எத்தனை வகைகளில் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது என்று வேதாகமத்தைப் பார்க்கிறபோது, நான்கு முக்கியமான உவமைகள் காணப்படுகிறது.

1) **உவமைக்கதை:**

இதை இயேசுகிறிஸ்து பயன்படுத்தியிருக்கிறார். இதில் என்ன விசேஷம் என்றால், இதில் ஒரு கதையிருக்கும். இந்த கதையின் மூலம், ஒரு சத்தியத்தைக் கற்பிக்க, இந்த உவமைக் கதைகள் பயன்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. நல்ல சமாரியன் கதை, கெட்டகுமாரன் அல்லது மனந்திருந்திய மைந்தன் என்று சொல்லப்படுகிற அந்த கதை போன்றவையெல்லாம், ஆரம்பமும், முடிவுமுள்ள கதைகள். இதில் இயேசு என்ன செய்தார்? இந்த உவமைக் கதைகளைக் கொண்டு, அவர் சத்தியத்தைக் கற்பித்தார். நல்ல சமாரியன் கதையின் மூலமாக தெளிவாக எனக்கு பிறன் யார்? என்ற அந்த கேள்விக்கான பதில் இயேசு தெளிவாகக் கொடுக்கிறார். அடுத்து, மனந்திருந்திய இளைய குமாரன் உவமைக் கதையில், மனந்திரும்புதலைப் பற்றிய அநேக சத்தியங்களை இயேசுகிறிஸ்து அங்கே தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறதைப் பார்க்கிறோம். இவ்விதமாக உவமைக் கதைகளைக்கொண்டு, இயேசு சத்தியத்தைக் கற்பித்து இருக்கிறார். இதுவொரு வகை.

2) **ஒப்புவமை:**

ஒப்புவமையானது புதிய ஏற்பாட்டில் எவ்விதமாக காணப்படுகிறது என்றால், ஒரு விஷயத்தை விளக்க, இன்னுமொன்றை ஒப்பிட்டுக் காட்டுவது ஒப்புவமை என்ற உவமையாகும். ஆக, இதுவும் உவமைதான். ஆனால் இது என்ன செய்யப்படும் என்றால், ஒரு விஷயத்தை விளக்க இன்னொரு காரியத்தை ஒப்பிட்டுக் காட்டுவார்கள். உதாரணமாக, கடுகு விதையை இயேசு ஒப்பிட்டு காட்டியிருக்கிறார். புளித்தமாவு போன்றவற்றை, இயேசு ஒப்பிட்டுக்காட்டி விளக்கியிருக்கிறார். இது ஒப்புவமை என்ற உவமை வகையாக இருக்கிறது.

3) **உருவகங்கள்:**

இவை ஒரு உவமை மாதிரியாகத்தான் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கும். ஆனால் இதை நாம் பார்க்கும்போது, இதனுடைய பயன்பாடு வித்தியாசப்படுகிறது. இந்த

உருவகங்களில் உருவகித்து பேசுகிற ஒரு நிகழ்வு நடைபெறுகிறது. உதாரணமாக நீங்கள் உலகத்துக்கு உப்பாக இருக்கிறீர்கள் என்று இயேசு சொல்லுகிறாரே? இதில் உருவகித்துப் பேசுகிறார். இதில் நீங்கள் உலகத்திற்கு உப்புபோல இருக்கிறீர்கள் என்ற உருவகத்தில் இயேசுவானவர் பேசியிருக்கிறதைப் பார்க்கிறோம்.

4) __மறைபொருள் கதைகள்:__

இதுவும் உவமை போலத்தான் இருக்கிறது. இதில் அநேக காரியங்களை கர்த்தர் வித்தியாசப்படுத்தி காண்பிக்கிறார். இதில் உவமைக்கதையின் விபரங்கள் எப்படியிருக்குமென்றால், மறைபொருள்களைக் கொண்டிருக்கிற ஒரு விஷயமாக இருக்கும். உதாரணமாக, விதைப்பவன் என்பதைப் பற்றிய உவமையில், தானியமும், களைகளும் என்பவைகள், மறைபொருள் கொண்ட கதைகளாக இருக்கின்றன. அதில் மறைவாக சத்தியத்தை உள்ளடக்கி, இயேசுகிறிஸ்து பேசுகிறார். பிறகு சீஷர்கள் பேசும்போது, இயேசுகிறிஸ்து அதற்கு விளக்கத்தையும் கொடுக்கிறார். இது மறைபொருள் கதைகள் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இதுவும் உவமை வகைகளில் ஒன்றுதான். ஆனால், இதைப்போலத்தான் எல்லாம் இருக்கும் என்று மக்கள் நினைக்கிறதுதான் தவறு. இதில் உவமைக் கதைகள் வேறுபடுத்திக் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது, ஒப்புவமை, உருவகங்கள் போன்றவற்றை சுட்டிக்காட்டி சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஆகவே, எல்லாமே மறைபொருள் உவமைகள் அல்ல, மறைபொருள் கதைகள் அல்ல, மறைபொருளாக ஏதோவொரு அர்த்தத்தை வைத்து இயேசுவானவர் சொல்லியிருக்கிறார் என்று நீங்கள் பார்க்கக் கூடாது. இயேசுகிறிஸ்துவானவர் கேட்கிற மக்களுடைய நிலையைக் கொண்டு, அவர் உவமைகளை எடுத்து பயன்படுத்தியிருக்கிறார். அதில் இயேசுவுக்கு இருந்த கரிசனை என்னவென்றால், மக்கள் தங்களுடைய நிலையை நன்றாக அறிந்து, புரிந்துவாழ வேண்டும் என்பதுதான் அவருடைய நோக்கமாக இருந்திருக்கிறது. ஆகவே, உவமைகள் எவர்களுக்கு எப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் சொல்லப்பட்டது என்பதை முதலில் நாம் அறிந்துகொள்ள வேண்டியது அவசியம். யாருக்கு சொல்லப்பட்டது? எந்த சூழ்நிலையில் சொல்லப்பட்டது? என்பதை கருத்தில் கொண்டு நீங்கள் இந்த உவமைகளைப் படிக்கவேண்டும். அதேசமயம், மக்கள் அந்த கேள்விகளுக்கு அளித்த பதிலையும் நாம் கருத்தில்கொண்டு படித்தோமானால், நல்லதொரு அர்த்தத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள அது உதவியாக இருக்கும். உவமைகளில் செவிமடுத்து கேட்கிற அந்த ஜனங்கள், நம்மை இனங்கண்டுகொள்வதையும், நாம் நிதானித்துப் பார்த்து, அந்த உவமையின் அர்த்தத்தைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். இவற்றையெல்லாம் உவமைகளைப் படிக்கும்போது, கருத்தில்கொண்டு படிப்பீர்களானால், வேதத்தை நீங்கள் தவறாக விளக்கம் செய்ய மாட்டீர்கள் என்பதை புரிந்துகொள்ளுங்கள். நீங்கள் பெரும்பாலும், உவமையின் இறுதியில் கவனித்துப்பார்ப்பீர்களானால், அது எதற்காக சொல்லப்பட்டது? அதனுடைய செய்தி என்ன? என்பதைப் பற்றி இயேசுவானவர் சொல்லியிருப்பார். உதாரணமாக மத்தேயு 22:1-14 வரையுள்ள வசனங்களை வாசித்துப் பாருங்கள். அதில்

இயேசுவானவர் உவமைகளாகப்பேசி சொன்னது என்று 1-ம் வசனத்தில் ஆரம்பித்து, அதில் ஒரு குமாரனுடைய கல்யாணத்தை செய்து வைத்த ராஜாவைப் பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த உவமையை கூறின பின்பு, 14-ம் வசனத்தில், ஏன் இந்த உவமையைக் கூறினார் என்று இயேசுவே பதில் கூறியிருக்கிறார். *"அந்தப்படியே அழைக்கப்பட்டவர்கள் அநேகர், தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களோ சிலர் என்றார்."* என்று விளக்கம் கொடுக்கிறார். இந்த உவமையின் முக்கிய நோக்கம், அழைக்கப்பட்டவர்கள் அநேகர், தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்கள் சிலர் என்ற கருத்தை மையப்படுத்தி சொல்வதற்காகவே, இந்த உவமை கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதை முக்கியப்படுத்தி நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும், விளக்கப்படுத்த வேண்டும், அதைவிட்டுவிட்டு, மீதி எல்லாவற்றையும், முக்கியப்படுத்தி பேசினால், இந்த முக்கிய கருத்து அடிபட்டுப்போகும், மற்ற கருத்துகளெல்லாம் முக்கிய இடத்திற்கு வந்துவிடும். இவ்வாறுதான் வேதவசனங்கள் கலப்படமுள்ளதாக மாற்றப்படுகிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்ளுங்கள். ஒவ்வொன்றுக்கும் விளக்கம் சொல்லக்கூடாது. எப்படி இயேசு முக்கிய கருத்தை உவமையில் கூறியிருக்கிறாரோ, அவ்வாறே நாமும் விளக்கப்படுத்த வேண்டும். அதுதான் அவசியமாக இருக்கிறது. அதைப்போல லூக்கா *16:1-9* வரையுள்ள வசனத்தை நீங்கள் பார்த்தீர்களானால், அதின் 9ம் வசனத்தில் இந்த உவமையை இயேசு எதற்காக சொன்னார் என்று விளக்கப்படுத்துகிறார் பாருங்கள், *"நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன், நீங்கள் மாளும்போது உங்களை நித்தியமான வீடுகளிலே ஏற்றுக்கொள்வாருண்டாகும்படி, அநீதியான உலகப்பொருளால் உங்களுக்குச் சிநேகிதரைச் சம்பாதியுங்கள்."* என்று இயேசு சொல்கிறார். இதுதான் இந்த உவமையின் முக்கிய நோக்கம், அர்த்தம், முழுவதும் கவனம் செலுத்தப்பட்டு, சொல்லப்பட்ட உவமை என்பதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். உவமையின் முக்கிய கருத்து இதுதான். இதை மையப்படுத்தி நாம் அந்தப் பகுதியைப் படிக்க வேண்டும். இவ்வாறு அநேக காரியங்களை நீங்கள் உவமையைப் படிக்கும்போது, விளக்கப்படுத்தும்போது, கவனத்தில் கொள்ளவேண்டியது அவசியம். இவ்விதமாக கடைசியில் சொல்லப்பட்டு இருக்கலாம். சில உவமைகளை ஆரம்பத்திலேயே, அந்த உவமையின் முக்கிய நோக்கம் சொல்லப்பட்டிருப்பதை கவனியுங்கள். மத்தேயு *16:21-22* வசனங்களைப் பார்க்கும்போது, 21-ம் வசனம், *"அதுமுதல் இயேசு, தாம் எருசலேமுக்குப்போய், மூப்பராலும் பிரதான ஆசாரியராலும் வேதபாரகராலும் பலபாடுகள்பட்டு, கொலையுண்டு, மூன்றாம் நாளில் எழுந்திருக்கவேண்டும் என்பதைத் தம்முடைய சீஷர்களுக்குச் சொல்லத்தொடங்கினார்."* மேலும் 23-ம் வசனம், *"அவரோ திரும்பிப் பேதுருவைப்பார்த்து: எனக்குப் பின்னாகப்போ, சாத்தானே, நீ எனக்கு இடறலாயிருக்கிறாய், தேவனுக்கேற்றவைகளைச் சிந்தியாமல் மனுஷருக்கு ஏற்றவைகளைச் சிந்திக்கிறாய் என்றார்."* 21-ம் வசனத்தை சொல்லிவிட்ட பின்புதான், வசனம் 23-லிருந்து இயேசு உவமையையே ஆரம்பிக்கிறார். மன்னிக்கிற தன்மையைக் குறித்து தொடர்ந்து பேசுகிறதை நீங்கள் படிக்க முடியும். இந்த உவமையின்

துவக்கத்திலேயே இயேசுவானவர் அதன் கருத்தைக் கூறிவிட்டார். ஆக, இவ்விதமாக, ஒன்று துவக்கத்தில் அல்லது முடிவில் அந்த உவமையின் முக்கிய நோக்கத்தை இயேசு கூறியிருப்பார். அதை நீங்கள் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். இயேசுவானவர் என்ன சொல்லியிருக்கிறார் என்பதை நீங்கள் புரிந்துகொண்டு, உவமைகளை நீங்கள் தெளிவாகப் படிக்க வேண்டும். அது ஒரே நோக்கத்தில்தான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே, கற்றுக்கொண்டதுபோல, இந்த மறைபொருள் கதைகளில் மட்டுமே, உள்ளர்த்தங்கள், ஒவ்வொன்றுக்கும் அர்த்தங்கள், மறைவான அர்த்தங்கள் இருக்கிறதேயொழிய, மற்ற உவமைகள் அனைத்தும் நேரடியாக அர்த்தம்கொள்கிற அளவிலேயே இருக்கும். இல்லாவிட்டால் இயேசுகிறிஸ்து அதற்கு அர்த்தம் சொல்லியிருப்பார் என்பதை நீங்கள் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். இந்த மறைபொருள் கதைகளுக்கும், இயேசுவானவர் விளக்கம் கொடுத்திருக்கிறார். அதையும் நீங்கள் கவனம் கொள்ளுங்கள். ஆக, நீங்கள் இயேசு சொல்லாத காரியத்தை விளக்கப்படுத்தக்கூடாது. மறைபொருளான சில அர்த்தங்கள் இருக்கிறது என்று நாம் சொல்லும்போது, அல்லது கேட்கும்போது, கேட்பதற்கு நன்றாக இருக்கும். ஆனால் அது நம்முடைய விசுவாச வாழ்வை திசைதிருப்பிவிடும் என்பதை நீங்கள் புரிந்துகொண்டு உங்களுக்காகவும், மற்றவர்களுக்காகவும் கவனமாக வேதத்தை வாசித்துப் பழகவேண்டுமென்று தீர்மானியுங்கள்.

உவமைகள் ஒரு செய்தியைக் கொண்ட கதைகளாய் இருக்கிறது என்பதை கருத்தில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள். ஒரு செய்திக்காக இயேசுகிறிஸ்து அந்த உவமைகளை எடுத்துச் சொல்ல ஆரம்பிக்கின்றார். அது அந்த உவமையின் துவக்கத்தில், அந்த கருத்து சொல்லப்பட்டிருக்கலாம் அல்லது முடிவில் சொல்லப்பட்டிருக்கலாம். அதை நீங்கள் வாசித்து புரிந்துகொள்ளுங்கள். அந்தவிதமாக நீங்கள் வாசிக்கும்போது, இன்னொருமுறை தவறைச்செய்யக் கூடாது, கதையின் ஒவ்வொரு அம்சத்தையும், உபதேச விஷயமாக மாற்றக் கூடாது. அந்தக் கதையில் வருகிற ஒவ்வொரு காரியத்திற்கும் புதுப்புது விளக்கத்தைக் கொடுத்து, அதை உபதேசமாக நீங்கள் போதிப்பீர்களானால், இயேசுவானவர் கூறிய முக்கிய நோக்கம் அடிபட்டுப்போகும். நீங்கள் சொன்ன புதிய கருத்துதான் மக்கள் மனதில் பதிகிறதாய் இருக்கும். இது மாபெரும் தவறான விஷயமாகும் என்பதை கவனத்தில் கொள்ளுங்கள். உதாரணமாக, லாசரு மற்றும் செல்வந்தன் பற்றின உவமையைப் படிக்கிறோம். இதில் பரிசுத்தவான்களிடம் மன்றாடுவதற்கான ஒரு காரியம் இதில் இருக்கிறதைப்போன்று போதிக்கிறார்கள். ஏனெனில், அந்த செல்வந்தன் ஆபிரகாமிடம் சொல்லுகிறான் அல்லவா? அதை வைத்துக்கொண்டு சிலர் உபதேசிப்பது என்னவெனில், எப்படி இந்த செல்வந்தன் ஆபிரகாமிடம் மன்றாடுகிறானோ, அதைப்போல பரிசுத்தவான்களிடம் நாமும் மன்றாடி, மரித்த பிறகு கேட்கலாம் என்று சொல்கிற விளக்கங்களை சிலர் பிரசங்கித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது எவ்வளவு பெரிய தவறு என்பதை கவனித்துப் பாருங்கள். அதைப்போல, *10* கன்னிகைகளைக் குறித்த உவமையில் *50* சதவீதம்தான் இரட்சிக்கப்படுவார்கள் என்று கணக்குச் சொல்ல முடியாது. இது உவமையிலிருந்து

மக்கள் போதிக்கிற போதனை தவறாகப் போய்விடுகிற விஷயம், ஏனெனில் ஆதாரமாய் வேறு வசனங்கள் இல்லை. ஆகவே உவமையை கருத்தில்கொண்டு நாம் விளக்கப்படுத்த வேண்டும் என்பதை தெளிவுபடுத்தவே இந்த உதாரணங்களைப் பார்க்கிறோம்.

நாம் ஏற்கனவே கற்றுக்கொண்டதுபோல, மறைபொருள் கதைகளில்தான் உவமையின் விபரங்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் அர்த்தங்கள் இருக்கிறது. ஆனாலும் அந்த அர்த்தங்களுக்கும் இயேசுவானவர் விளக்கப்படுத்தியிருக்கிறதை நாம் பார்க்க முடியும். ஆகவே உவமைகள் எல்லாம் அநேக உள்ளர்த்தங்கள் அடங்கிய விஷயமாக இருக்கிறது என்ற கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்காதிருங்கள். அதிலுள்ள ஒவ்வொரு அர்த்தத்திற்கும், ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும், ஒவ்வொரு உவமைக்கும், நீங்கள் அர்த்தம் கற்பிக்கக் கூடாது. அத்திமரத்தைப்பற்றிய உவமை என்றால், அதனுடைய தண்டு இதைக்குறிக்கிறது, அதனுடைய வேர் இதைக்குறிக்கிறது, அதனுடைய பூக்கள் இதைக்குறிக்கிறது என்று நாம் அந்த செடி முழுவதையும் வெட்டி, தாறுமாறாக பிடுங்கி போட்டதுபோல், ஒவ்வொரு பகுதியாய் நாம் விளக்கப்படுத்தி சொல்லக்கூடாது. எதற்காக இயேசுவானவர் அந்த அத்திமரத்தைப்பற்றிய உவமையைக் கூறினாரோ, அதற்குரிய அர்த்தத்தை மாத்திரமே எடுத்துப் பழகவேண்டுமேயொழிய, நாமாக புதிய அர்த்தத்தை ஏற்றி பேசுவது தவறான விஷயம், பாவமான விஷயம். வேதத்தோடு ஒரு எழுத்தைக் கூட்டுகிறது பாவம் என்றதொரு காரியத்தை நாம் மீறுகிறோம் என்று அர்த்தம்.

<u>நியாயப்பிரமாண கட்டளைகளை விளக்கப்படுத்துதல்:-</u>

நாம் தொடர்ந்து, நியாயப்பிரமாண கட்டளைகளை எவ்விதமாக அர்த்த விளக்கம் செய்யவேண்டும் என்பதைக் குறித்து கற்றுக்கொள்ளப்போகிறோம். அதாவது பழையஏற்பாட்டை நாம் எவ்விதமாக விளக்கப்படுத்தப்போகிறோம்? நியாயப்பிரமாண கட்டளைகளை நாம் அறிந்து அதன்படி வாழ வேண்டுமல்லவா? ஆகவே நியாயப்பிரமாண கட்டளைகளை எவ்விதமாக அர்த்தவிளக்கம் செய்வது என்பதுபற்றி சற்று விளக்கமாக சிந்திக்க இருக்கின்றோம். முதலாவது, நாம் நியாயப்பிரமாணத்தின் தன்மையை அறிந்துகொள்ள வேண்டியது அவசியம்.

<u>நியாயப்பிரமாணத்தின் தன்மை</u>

இந்த நியாயப்பிரமாணம் என்பது ஒரு உடன்படிக்கையாக இருக்கிறது என்பதை நீங்கள் மறந்துபோகக்கூடாது. தேவன் இஸ்ரவேல் மக்களோடு செய்துகொண்ட உடன்படிக்கைதான் நியாயப்பிரமாணம். அந்த காலகட்டத்தில் சமுதாயத்தில் உயர்ந்தவர்கள், தாழ்ந்தவர்களோடு உடன்படிக்கை செய்து கொண்டார்கள். அப்படிப்பட்டதொரு உடன்படிக்கையாகவே, இந்த நியாயப்பிரமாணம் காணப்படுகிறது. இந்த உடன்படிக்கையில் உயர்ந்தவர் வாக்களிக்கும் நன்மைகளை தாழ்ந்தவர் அனுபவிக்கிறது வழக்கம். அதேவேளையில், உயர்ந்தவர், அதாவது அந்த உடன்படிக்கையைச் செய்துகொள்கிறவர், விதிக்கும் நிபந்தனைகளை தாழ்ந்தவர்

கைக்கொள்ள வேண்டியதும் அவசியமாய் இருந்தது. பழைய ஏற்பாட்டு காலத்தில் அவ்வாறுதான், அநேக உடன்படிக்கைகள் செய்துகொள்ளப்பட்டதை நாம் பார்க்கிறோம். பெரியவர், சிறியவர்களோடு உடன்படிக்கை செய்துகொள்கிற வழக்கமாக இருந்தது. அப்படிப்பட்ட தன்மைதான் நியாயப்பிரமாணத்தில் காணப்பட்டது. பெரியவராகிய தேவன், சிறியவர்களாகிய இஸ்ரவேல் ஜனங்களோடு செய்துகொண்ட உடன்படிக்கைதான் நியாயப்பிரமாணம். இந்த நியாயப்பிரமாணம் 5 புத்தகங்களை உள்ளடக்கியது என்பதை நாமறிவோம். ஆனாலும், பழைய ஏற்பாடு முழுவதிலும் நியாயப்பிரமாணம் என்று சொல்லப்படுவதை ரோமர் 3:19-ல் நாம் வாசித்துப் பார்க்க முடியும். ***"மேலும், வாய்கள் யாவும் அடைக்கப்படும்படிக்கும், உலகத்தார் யாவரும் தேவனுடைய ஆக்கினைத்தீர்ப்புக்கு ஏதுவானவர்களாகும்படிக்கும், நியாயப்பிரமாணம் சொல்லுகிறதெல்லாம் நியாயப்பிரமாணத்துக்கு உட்பட்டிருக்கிறவர்களுக்கே சொல்லுகிறதென்று அறிந்திருக்கிறோம்."*** அதைத்தொடர்ந்து வருகிற வசனங்களையும் நீங்கள் வாசித்துப் பார்ப்பீர்களானால், முழு பழைய ஏற்பாட்டுக்கும், நியாயப்பிரமாணம் என்றே சொல்லப்படுகிறதை புரிந்துகொள்ள முடியும். இவ்விதமாக முழு பழைய ஏற்பாடும் நியாயப்பிரமாணம் என்றழைக்கப்படுகிறது. ஆகவே இஸ்ரவேல் ஜனங்களோடு செய்துகொண்ட உடன்படிக்கைதான் இந்த நியாயப்பிரமாணம் என்று நாம் வேதத்திலிருந்து அறிகிறோம். நாம் யாத்திராகமம் 19ம் அதிகாரம் முதல் உபாகமம் முடிகின்ற வரையில் இந்த நியாயப்பிரமாணத்தைப்பற்றி அதிகமாக, நியாயப்பிரமாணத்தின் கட்டளைகளைப் பற்றி அதிகமாக அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. இஸ்ரவேல் ஜனங்களுக்கு மோசே இந்த கட்டளைகளை தேவனிடமிருந்து பெற்றுக் கொடுக்கிறதையும், வேத விளக்கத்தை அந்த கட்டளைகளுக்கு கொடுக்கிறதையும் நாம் இந்தப் பகுதிகளில் பார்க்கிறோம். இதைக்குறித்து சுருக்கமாக கற்றுக்கொள்ளலாம்.

நியாயப்பிரமாணம் என்பது இஸ்ரவேல் ஜனங்களோடு செய்துகொண்ட உடன்படிக்கை. எகிப்திலே அவர்கள் அடிமைகளாய் இருந்தபோது, இஸ்ரவேல் மக்கள் விடுதலையாக்கப்பட்டு, வாக்குத்தத்த பூமியில் எவ்விதமாக வாழ வேண்டுமென்று கொடுக்கப்பட்ட கட்டளைகளைத்தான், இந்த நியாயப்பிரமாணத்தில் உள்ளன என்பதையும் நீங்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். ஆகவே, இந்த நியாயப்பிரமாண கட்டளைகள், பெரும்பாலும் அவர்களுடைய சமய வாழ்வோடு, சமுதாய வாழ்வோடு சம்பந்தப்பட்ட விஷயமாய் இருக்கிறது. இன்னும் புரியும்படி சொல்லவேண்டுமானால், அடிமைத்தனத்தில் இருந்தவர்கள் எவ்வாறு வாழவேண்டும் என்ற கட்டளைகள், அதைத்தொடர்ந்து, அந்த அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுதலையாக்கப்பட்ட பின்பதாக, கானான் தேசத்தில் எவ்விதமாக விடுதலையோடு வாழவேண்டுமென்பதற்கு கொடுக்கப்பட்ட கட்டளைகள்தான் இந்த நியாயப்பிரமாணம் என்பதை நீங்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இந்த கட்டளைகளில் அல்லது நியாயப்பிரமாணத்திலே, அன்றையகாலகட்டத்தில் செய்யப்பட்ட உடன்படிக்கைபோலவே காரியங்கள் இருக்கிறதை நீங்கள் பார்க்க முடியும். அதாவது, இந்த கட்டளைகளில்,

நியாயப்பிரமாணத்தில் பார்க்கும்போது, அதில் முன்னுரை இருக்கும். யார், யாரோடு செய்துகொண்ட உடன்படிக்கை? என்று சொல்லி பழைய ஏற்பாட்டு காலத்திலிருந்த சமுதாய மக்கள் மத்தியில் எவ்விதமாய் செய்துகொள்ளப்பட்டதோ, அதைப்போலவே இங்கேயும் தேவன் உடன்படிக்கை செய்துகொள்கிறதை, முன்னுரையில் சொல்கிறதை நாம் பார்க்கமுடியும். அடிமைத்தன வீட்டிலிருந்து உன்னை விடுவித்த கர்த்தராகிய நான் என்று அவர் சொல்வார். உதாரணமாக, யாத்திராகமம் 20:2, ***"உன்னை அடிமைத்தன வீடாகிய எகிப்து தேசத்திலிருந்து புறப்படப்பண்ணின உன் தேவனாகிய கர்த்தர் நானே."*** என்று சொல்லி தேவன் உடன்படிக்கை செய்கிறதை நாம் பார்க்க முடிகிறது. அதாவது, உனக்கும், உன் தேவனாகிய எனக்குமிடையில் செய்யப்படுகிற உடன்படிக்கை என்ற அர்த்தத்தில் இது காணப்படுகிறது. ஏனெனில் உன்னை அடிமைத்தன வீடாகிய எகிப்திலிருந்து புறப்படப்பண்ணின தேவன் நான். அடுத்து 'உன் தேவனாகிய' என்று இஸ்ரவேல் மக்களைக் குறித்தும் பேசுகிறார். ஆக, இஸ்ரவேல் ஜனங்களுக்கும், தனக்குமிடையில் ஏற்பட்ட உடன்பாடு அல்லது உடன்படிக்கை என்பதை இங்கே அவர் தெளிவுபடுத்துகிறதை நாம் பார்க்கலாம். எனவே இது முன்னுரை.

அதைத்தொடர்ந்து, அதில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி, அதில் இருக்கும். அதையே நீங்கள் இந்த வசனத்தில் பார்க்க முடியும். இந்த முன்னுரையில், முன்னுரைக்கு அடுத்தபடியாக, இந்த முன்னுரையிலேயே, அவர்களுக்கிடையே இருக்கிற உறவு சுருக்கமாகச் சொல்லப்படும் என்பதுதான் அன்றைய காலகட்டத்தில் காணப்பட்ட உடன்படிக்கை. இங்கே சொல்கிறார் அல்லவா? உன்னை அடிமைத்தன வீட்டிலிருந்து புறப்படப்பண்ணின தேவன் நான்தான் என்று சொல்கிறார். எகிப்திலிருந்து உன்னைக்கொண்டு வந்தவர் நான்தான். அடிமைத்தனத்திலிருந்து கொண்டுவந்த தேவன்-என்ற உறவை, அந்த முன்னுரையிலேயே சொல்கிறதைப் பார்க்க முடியும். அதைத்தொடர்ந்து, இந்த உடன்படிக்கைக்கு, அவசியமான காரியங்கள் என்னென்ன? என்று சொல்லப்படுகிறவைகள். அந்த காலகட்டத்தில் செய்துகொள்ளப்பட்ட உடன்படிக்கையின் தன்மையாக இருந்தது. அதையேதான் கர்த்தர் இங்கே சொல்கிறதையும் பார்க்க முடியும். யாத்திராகமம் 20:3-7 வரையுள்ள வசனங்களில் நீங்கள் அதைப்பார்க்க முடியும். இந்த கட்டளைகளைக் கைக்கொள்வதற்கு என்னென்ன காரியங்கள் உள்ளடக்கியிருக்க வேண்டுமென்று சொல்லி அதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதைப் பார்க்கலாம்.

அடுத்து, அந்த உடன்படிக்கைக்குரிய சாட்சிகளும் அதிலேயே சொல்லப்படும். அங்கே நாம் வேதாகமத்தில் பார்க்கும்போது எபிரெயர் நிருபத்தில் கர்த்தரே அதற்கு சாட்சியாக இருக்கிறதைப் பற்றி அவர் சொல்கிறார். எபிரெயர் 6:13-14 வரையுள்ள வசனங்களை வாசிக்கலாம்.

13. ஆபிரகாமுக்கு தேவன் வாக்குத்தத்தம்பண்ணினபோது, ஆணையிடும்படி தம்மிலும் பெரியவர் ஒருவருமில்லாதபடியினாலே தமது பேரிலே தானே ஆணையிட்டு:

14. நிச்சயமாக நான் உன்னை ஆசீர்வதிக்கவே ஆசீர்வதித்து, உன்னைப்பெருகவே பெருகப்பண்ணுவேன் என்றார்.

இதில் சாட்சி யார்? என்று சொல்லுகிறார் என்றால், உடன்படிக்கையின் தேவனாகிய கர்த்தரே சாட்சி என்று நாம் வேதத்தில் பார்க்கிறோம். நாம் பத்திரம் எழுதும்போதுகூட, சாட்சி கையெழுத்து போடுகிறதைப் பார்க்கிறோம், அல்லவா? அதைப்போலத்தான், உடன்படிக்கையும் அவ்வாறு காணப்படுகிறது. கர்த்தரே சொல்கிறார். நானே சாட்சி என்று தெரிவித்து, தம்பேரில் ஆணையிட்டுச் சொன்னார் என்று வாசிக்கிறோம். அதைத்தொடர்ந்து, இந்த உடன்படிக்கையின் அடிப்படையில் என்னென்ன வழங்கப்படும் என்பதைக்குறித்து, அந்த உடன்படிக்கையில் சொல்லப்பட்டு இருக்கும். அதுபோலத்தான், தேவன் இஸ்ரவேல் ஜனங்களோடு செய்துகொண்ட உடன்படிக்கையில் என்னென்ன ஆசீர்வாதங்கள் வரும், என்னென்ன சாபங்கள் வரும் என்று சொல்லுகிறதை நாம் வாசித்துப் பார்க்கிறோம். அதை நாம் பழைய ஏற்பாட்டில் அதிகமாகப் பார்க்கிறோம். உடன்படிக்கை இவ்விதமாக அமைந்திருக்கும். அதற்குப்பிறகு நாம் இதனுடைய நிறைவுப்பகுதியைப் பார்க்கிறோம். அடுத்து இறுதியாக இந்த உடன்படிக்கை அல்லது சாட்சிப்பிரமாணமானது, தேவனுடைய ஆலயத்திலே வைக்கப்படவேண்டும் என்று பழைய ஏற்பாட்டிலும் பார்க்கிறோம். அந்த காலகட்டத்தில் காணப்பட்ட மற்ற உடன்படிக்கையின் தன்மைகள் அவ்வாறுதான் காணப்பட்டது என்று வரலாற்றில் நாம் வாசித்துப்பார்க்கிறோம். நீங்கள் யாத்திராகமம் 25:16ம் வசனத்தைப் பார்க்கும்போது, ***"நான் உனக்குக்கொடுக்கும் சாட்சிப் பிரமாணத்தை அந்தப் பெட்டியிலே வைப்பாயாக."*** என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறதைக் காண்கிறோம். ஆகவே, இந்த உடன்படிக்கையின் சாட்சிப்பிரமாணம் அல்லது பத்திரம் தேவாலயத்தில் வைக்கப்படவேண்டும். பிறகு அது எடுத்து வாசிக்கப்படவேண்டும். இவ்விதமாக அது புதுப்பிக்கப்பட்டுக்கொண்டே வரும் என்று சொல்லி நாம் பழைய ஏற்பாட்டு காலத்தில் காணப்பட்ட வரலாற்று நிகழ்வுகளைப் பார்க்க முடியும். ஆகவே, இதே காரியம் கர்த்தராகிய தேவன் இஸ்ரவேல் ஜனங்களோடு, உடன்படிக்கை செய்து கொண்டபோது, இது நடந்தது. அதற்கு முன்னுரை இருந்தது, பிறகு அதற்கு என்னென்ன காரியங்கள் தேவையாயிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டது, சாட்சி யாரெல்லாம் என்று சொல்லப்பட்டது. அதைப்போல, அதனால் உண்டாகும் நன்மைகள், ஆசீர்வாதங்கள் இல்லாவிட்டால் சாபங்கள் என்னென்ன? அல்லது என்னென்ன காரியங்களை இந்த உடன்படிக்கை நிறைவேற்றித்தரும்? அல்லது உங்களுக்கு கிடைக்கத்தரும் என்று அதில் சொல்லப்பட்டு இருக்கும். இது பத்திரப்படுத்தப்பட்டு, தேவாலயத்தில் வைக்கப்பட்டு, அதை அவ்வப்போது புதுப்பித்து, மக்கள் மத்தியில் வாசித்து காண்பிக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, உடன்படிக்கையின் ஏற்பாடுகள் அன்று காணப்பட்டது என்று நாம் வாசித்துப்பார்க்கிறோம். தேவன் அவ்விதமாகவே, இஸ்ரவேல் ஜனங்களோடு, உடன்படிக்கை செய்துகொண்டார்.

இவ்விதமாக செய்துகொள்ளப்பட்ட ஒன்றைத்தான் நாம் நியாயப்பிரமாணம் என்று அழைக்கிறோம் என்பதை இப்போது கற்றுக்கொண்டு இருக்கிறோம். இவ்விதமாக இஸ்ரவேலிலே வாழ்ந்த அவர்கள் எகிப்திற்கு அடிமைகளாகச் சென்று, அடிமைகளாக அங்கேயிருந்த அவர்கள், எவ்விதமாய் வாழவேண்டுமென்று நியாயப்பிரமாணம் சொன்னது. அங்கிருந்து விடுதலையான பிறகு, கானானிலே எவ்விதமாய் விடுதலையின் பூமியில் வாழவேண்டுமென்று சொல்லி நியாயப்பிரமாணம் கொடுக்கப்பட்டது. இதுதான் நியாயப்பிரமாணத்தின் தன்மை.

நியாயப்பிரமாணத்தின் உண்மை

இந்த நியாயப்பிரமாணத்தின் உண்மைதான் என்ன? இந்த நியாயப்பிரமாணம் இயேசுகிறிஸ்துவின் காலம் வரைக்குமான உடன்படிக்கையின் நிபந்தனை என்று பார்க்கிறோம். லூக்கா 16:16, "***நியாயப்பிரமாணமும் தீர்க்கதரிசன வாக்கியங்களும் யோவான்வரைக்கும் வழங்கிவந்தது, அதுமுதல் தேவனுடைய ராஜ்யம் சுவிசேஷமாய் அறிவிக்கப்பட்டு வருகிறது, யாவரும் பலவந்தமாய் அதில் பிரவேசிக்கிறார்கள்.***" என்று வாசிக்கிறோம். நியாயப்பிரமாணம் எதுவரைக்கும் பிரயோஜனமாய் இருந்தது? என்று இதில் தெளிவாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, இயேசுகிறிஸ்துவின் காலம் வரைக்கும், யோவான் வரைக்கும் இந்த நியாயப்பிரமாணம் பயன்பாட்டில் இருந்து வந்திருக்கிறது. அதுமுதல் அதாவது, அதற்கு பின்பதாக தேவனுடைய ராஜ்யம் சுவிசேஷமாய் அறிவிக்கப்பட்டு, கிருபையின் காலம் வருகிறது என்பதை இந்த வசனம் கூறுகிறதை சற்று கவனித்துப்பாருங்கள். நியாயப்பிரமாணத்தின் உண்மைத்தன்மை என்ன? அது இயேசுகிறிஸ்துவின் காலம் வரைக்கும் கொடுக்கப்பட்ட காரியம்.

நியாயப்பிரமாணம் மனிதனுக்கு பாவம் என்றால் என்ன? என்பதை அறிந்து, அவர்களைப் பாவம் செய்யாதபடி எச்சரித்து வந்திருக்கிறது என்றுதான் புதிய ஏற்பாட்டில் பவுல் எழுதுகிறார். கலாத்தியர் 3:19, "***அப்படியானால் நியாயப்பிரமாணத்தின் நோக்கமென்ன? வாக்குத்தத்தத்தைப்பெற்ற சந்ததி வருமளவும் அது அக்கிரமங்களினிமித்தமாகக் கூட்டப்பட்டு, தேவதூதரைக்கொண்டு மத்தியஸ்தன் கையிலே கட்டளையிடப்பட்டது.***" என்று வாசிக்கிறோம். இதன் நோக்கமென்ன? வாக்குத்தத்தத்தைப் பெற்ற சந்ததி வருமளவும், அதாவது புதிய ஏற்பாடு வருமளவும் இது பாவத்தை அறிவிக்கிறதாக, பாவம் என்றால் என்ன? என்று அறிந்து, பாவம் செய்யாதபடி எச்சரித்து வந்துள்ள காரியமாய் அமைந்தது என்று பவுல் ரோமர் 7:7-ல் எழுதுகிறார், "***ஆகையால் என்ன சொல்லுவோம்? நியாயப்பிரமாணம் பாவமோ? அல்லவே. பாவம் இன்னதென்று நியாயப்பிரமாணத்தினால் நான் அறிந்தேனேயன்றி மற்றப்படி அறியவில்லை, இச்சியாதிருப்பாயாக என்று நியாயப்பிரமாணம் சொல்லாதிருந்தால், இச்சை பாவம் என்று நான் அறியாமலிருப்பேனே.***" என்று எழுதுகிறார். இவ்விதமாக நியாயப்பிரமாணம் என்பது எப்படியிருக்கிறது என்று பவுல்

எழுதுகிறார், அதாவது பாவம் என்றால் எது என்று, அது அறிய வைத்தது, அதைச் செய்யக்கூடாது என்று எச்சரித்தது என்றுதான் கூறுகிறார். மனிதனுடைய பாவங்கள், தவறான குற்ற செயல்கள் என்று சட்டரீதியாக காண்பிப்பதற்காக நியாயப்பிரமாணம் கொடுக்கப்பட்டது என்று நாம் அறிந்துகொள்கிறோம். மனிதன் செய்கிற பாவங்கள் அல்லது செயல்கள் எல்லாம் தவறான குற்ற செயல்களாக இருக்கிறது. அதைச் சட்ட ரீதியாக(Law) தெரிவிக்கிறதுதான் நியாயப்பிரமாணம் என்று அறிந்துகொள்கிறோம். இதுதான் நியாயப்பிரமாணத்தின் உண்மைநிலை.

நியாயப்பிரமாணம் மக்களை இயேசுகிறிஸ்துவிடம் வழிநடத்துவதற்காக கொடுக்கப்பட்டது. இரட்சகர் தேவை என்பதை அது சுட்டிக்காட்டியது என்பதை நீங்கள் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். நியாயப்பிரமாணம் கொடுக்கப்பட்டு, மனிதன் பாவி என்று சுட்டிக்காட்டினாலும், அவன் பாவம் செய்கிறான். இது பாவம் என்று அறிய வைத்தாலும், அதற்கு இரட்சிக்கும் வல்லமை இல்லையென்பதை அறிந்துகொள்ள வேண்டும். நியாயப்பிரமாணம் மனிதனை, பாவத்திலிருந்து மீட்டெடுக்க இயலாததாகவே இருக்கிறது. ஆக, இந்த நியாயப்பிரமாணம் ஒரு இரட்சகர் நமக்குத் தேவை என்பதை சுட்டிக்காண்பிக்கிறது. மட்டுமல்ல, இது இரட்சகரிடம் வழிநடத்தும் ஒன்றாகவும் இருக்கிறது என்பதை நாம் வேதத்தில் பார்க்கிறோம். நீங்கள் கலாத்தியர் *3:19 - 24* வரையுள்ள வசனங்களை வாசித்துப் பாருங்கள். இப்போது, நாம் 24ம் வசனத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறதைக் காணலாம். ***"இவ்விதமாக, நாம் விசுவாசத்திலே நீதிமான்களாக்கப்படுவதற்கு நியாயப்பிரமாணம் நம்மைக் கிறிஸ்துவினிடத்தில் வழிநடத்துகிற உபாத்தியாய் இருந்தது."*** நியாயப்பிரமாணம் இயேசுகிறிஸ்துவினிடத்திற்கு நடத்துகிற ஒரு வாத்தியார் மாதிரி இருக்கிறது. நியாயப்பிரமாணம் இரட்சகரிடத்தில் வழிநடத்துகிற ஒன்றாக இருக்கிறது. இதுதான் நியாயப்பிரமாணத்தின் உண்மையான நிலை. இதை நீங்களும், நானும் நன்றாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். ஆக, நியாயப்பிரமாணம் எங்கே கொண்டுவந்துவிடுகிறது என்றால், இயேசுகிறிஸ்துவினிடத்தில் கொண்டுவந்து விடுகிறது. ஒரு இரட்சகர் தேவை என்று அது சுட்டிக்காட்டுகிறதே தவிர, அது இரட்சகர் அல்ல. அது இரட்சிக்கும் வல்லமையுடையது அல்ல. நியாயப்பிரமாண கட்டளைகளெல்லாம், உயிரற்றவையாக இருக்கிறது. ஆனால், ஜீவனுள்ளது என்பதை புதிய ஏற்பாடுதான் என்பதை நீங்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டியது அவசியம்.

<u>நியாயப்பிரமாணமும், நாமும்</u>

நியாயப்பிரமாணத்திற்கும், நடக்குமிடையில் உள்ள உறவு எவ்வாறு இருக்கிறது என்பதை சற்று சிந்திக்கலாம். கிறிஸ்தவர்களாகிய என்னையும், உங்களையும் இயேசுகிறிஸ்து நியாயப்பிரமாணத்தின் சாபத்திலிருந்து மீட்டிருக்கிறார். நம்மீது நியாயப்பிரமாணத்தின் சாபமில்லை. கலாத்தியர் *3:13*, ரோமர் *6:7* போன்ற வசனங்களை

வாசித்துப் பாருங்கள். ஆகவே, நீங்களும், நானும் இப்போது நியாயப்பிரமாணத்திற்கு கீழானவர்கள் அல்ல. ரோமர் 10:4, "***விசுவாசிக்கிற எவனுக்கும் நீதி உண்டாகும்படியாக, கிறிஸ்து நியாயப்பிரமாணத்தின் முடிவாயிருக்கிறார்.***" என்றும், ரோமர் 4:7, "***எவர்களுடைய அக்கிரமங்கள் மன்னிக்கப்பட்டதோ, எவர்களுடைய பாவங்கள் மூடப்பட்டதோ, அவர்கள் பாக்கியவான்கள்.***" என்றும் வாசிக்கிறோம். இவ்விதமாக, அநேக வசனங்களைப் பார்க்கும்போது, நாம் நியாயப்பிரமாணத்திற்கு கீழானவர்கள் அல்ல, அதனுடைய கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இல்லை. அந்த சாபத்திலிருந்து இயேசு நம்மை மீட்டுள்ளார் என்று சொல்லி நாம் பார்க்கிறோம்.

நியாயப்பிரமாணத்திற்கும், நமக்கும் இடையேயுள்ள உறவு எவ்வாறு இருக்கிறதென்றால், இயேசுகிறிஸ்து நியாயப்பிரமாணத்தை என்ன செய்தார்? என்பதை கொஞ்சம் கவனித்துப் பார்க்க வேண்டும். அவர் நியாயப்பிரமாணத்தில் உள்ள மார்க்க சம்பந்தமான சடங்காச்சார சட்டங்கள் அனைத்தையும் தன் சிலுவை மரணத்தினால் நீக்கிவிட்டார் என்று எபேசியர் 2:15ம் வசனம் ("***சட்டதிட்டங்களாகிய நியாயப்பிரமாணத்தைத் தம்முடைய மாம்சத்தினாலே ஒழித்து, இருதிறத்தாரையும் தமக்குள்ளாக ஒரே புதிய மனுஷனாகச் சிருஷ்டித்து, இப்படிச் சமாதானம்பண்ணி***') கூறுகிறது. தம்முடைய மாம்சத்தினால், அதை இல்லாமல் செய்துவிட்டார், அல்லது ரத்து செய்துவிட்டார் என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். நியாயப்பிரமாணத்தை சிலுவை மரணத்தினால் இயேசு ரத்து செய்துவிட்டார். எந்த நியாயப்பிரமாணங்களை மார்க்க சம்பந்தமான, சடங்காச்சாரம் சம்பந்தமானவைகளை ரத்து செய்துவிட்டார். கொலோசெயர் 2:16, "***நமக்கு எதிரிடையாகவும் கட்டளைகளால் நமக்கு விரோதமாகவும் இருந்த கையெழுத்தைக் குலைத்து, அதை நடுவிலிராதபடிக்கு எடுத்து, சிலுவையின்மேல் ஆணியடித்து***" என்று வாசிக்கிறோம். நியாயப்பிரமாணத்தை இயேசு ரத்து செய்துவிட்டார். ஆனால், அதேவேளையில், ஒழுக்கம் சம்பந்தமான விஷயங்களை நிலைநிறுத்தி இருக்கிறார். நியாயப்பிரமாணத்தில் அநேக ஒழுக்கம் சார்ந்தவைகள் உள்ளன என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள். அதற்கு இயேசு புதிய விளக்கத்தைக் கொடுத்துள்ளார். அதாவது, தம்முடைய கிருபையின் பிரமாணத்தில், புதிய உடன்படிக்கையில், நீங்கள் எவ்விதமாய் ஒழுக்கம் சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களை கைக்கொள்ள வேண்டும். அதை எவ்வாறு கைக்கொள்ள வேண்டும்? என்று சொல்லி அவர் விளக்கப்படுத்தியிருக்கிறதை நீங்கள் மத்தேயு 5:17-48 வரையுள்ள வசனங்களில் பார்க்க முடியும். மார்க்க சம்பந்தமான, சடங்காச்சாரமான காரியங்களை இயேசு சிலுவையில் நிறைவேற்றி விட்டார், ரத்து செய்துவிட்டார் என்று பார்க்கிறோம். ஆனால் ஒழுக்கம் சம்பந்தமான அநேக காரியங்கள், பழைய ஏற்பாட்டில் நியாயப்பிரமாணத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு இயேசு புதிய விளக்கத்தைக் கொடுத்துள்ளார். புதிய ஏற்பாட்டில், இயேசு எவ்வாறு விளக்கம் கொடுத்துள்ளாரோ, அதற்கு ஏற்றபடி, நீங்களும், நானும் நடக்க, அந்த நியாயப்பிரமாணத்தை அப்படியாய் கைக்கொள்ள

அழைக்கப்படுகிறோம். ஆகவே, இயேசுகிறிஸ்துவை தெய்வமாகக் கொண்டுள்ள ஒருவன், விசுவாசிக்கிற ஒருவன், அவரது விளக்கத்தின்படியே நியாயப்பிரமாணத்தைக் கைக்கொள்ளுகிறவனாய் இருக்க வேண்டுமென்றுதான் ரோமர் *3:31*, *7:12-14* வரையுள்ள வசனங்கள் கூறுகிறதை நீங்கள் பார்க்கலாம். ரோமர் *3:31*, ''அப்படியானால், விசுவாசத்தினாலே நியாயப்பிரமாணத்தை அவமாக்குகிறோமா? அப்படியல்ல, நியாயப்பிரமாணத்தை நிலைநிறுத்துகிறோமே.'' மேலும் ரோமர் *7:12-14* வசனங்கள்,

12. ஆகையால் நியாயப்பிரமாணம் பரிசுத்தமுள்ளதுதான், கற்பனையும் பரிசுத்தமாயும் நீதியாயும் நன்மையாயும் இருக்கிறது.
13. இப்படியிருக்க, நன்மையானது எனக்கு மரணமாயிற்றோ? அப்படியல்ல; பாவமே எனக்கு மரணமாயிற்று; பாவம் கற்பனையினாலே மிகுந்த பாவமுள்ளதாகும்படிக்கும், அது நன்மையானதைக் கொண்டு எனக்கு மரணத்தை உண்டாக்கினதினாலே, பாவமாகவே விளங்கும்படிக்கும் அப்படியாயிற்று.
14. மேலும், நமக்குத் தெரிந்திருக்கிறபடி, நியாயப்பிரமாணம் ஆவிக்குரியதாயிருக்கிறது, நானோ பாவத்துக்குக் கீழாக விற்கப்பட்டு, மாம்சத்துக்குரியவனாயிருக்கிறேன்.

என்று பவுல் கூறுகிறார். ஆகவே, இது ஆவிக்குரியதாய் இருக்கிறது. மட்டுமல்ல, நாம் *12*-ம் வசனத்தில் பார்க்கிறதுபோல, அது பரிசுத்தமுள்ளது. அது நீதியாயும், நன்மையாயும் பரிசுத்தமாயுமிருக்கிறது என்று சொல்லியெல்லாம் வேதம் கூறுகிறது. அப்படியானால், என்ன அர்த்தம் தருகிறார்? இயேசுகிறிஸ்துவானவர் நியாயப்பிரமாணத்திற்கு கொடுக்கிற விளக்கம் ஆவிக்குரியது, பரிசுத்தமானது, நீதியானது. அவர் கூறுகிற விளக்கத்தின்படி நாம் கைக்கொள்ள வேண்டும் என்றுதான் பவுல் நமக்கு எழுதுகிறார். நியாயப்பிரமாணமும், கிறிஸ்தவர்களும் என்றதொரு கருத்தை இதுவரை சிந்தித்தோம். நியாயப்பிரமாணமும், கிறிஸ்தவர்களும் எவ்வாறு ஒன்றுக்கொன்று இணைந்து செல்ல முடியும் அல்லது நியாயப்பிரமாணமும், நீங்களும், நானும் எப்படியிருக்கிறோம். நமக்கும் நியாயப்பிரமாணத்திற்கும் இடையேயுள்ள உறவு என்ன? அது என்ன நிலையில் நம்மை வைத்திருக்கிறது என்று பார்த்தோம். இயேசுகிறிஸ்து நம்மை நியாயப்பிரமாணத்தின் சாபத்திலிருந்து விடுவித்து விட்டார். அதனால், இப்போது நாம் நியாயப்பிரமாணத்திற்கு கீழானவர்கள் அல்ல, நாம் இயேசுகிறிஸ்து கூறிய விளக்கத்தின்படிதான் பழைய ஏற்பாட்டின் நியாயப்பிரமாணத்தை கைக்கொள்ள வேண்டும். அதில் குறிப்பாக மார்க்கசம்பந்தமான சடங்காச்சாரம் சம்பந்தமான அனைத்து நியாயப்பிரமாணத்தையும் இயேசு சிலுவையில் நிறைவேற்றி ரத்து செய்துவிட்டார். அதைக் கைக்கொள்ள நீங்களும், நானும் கடமைப்பட்டவர்களல்ல. அதைக் கைக்கொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லை என்றெல்லாம் பார்த்தோம்.

ஆகவே, ஆவிக்குரிய ரீதியில் நியாயப்பிரமாணத்தை கைக்கொள்ள கர்த்தர் அழைக்கிறார். அது எப்பொழுது ஆவிக்குரியதாய் மாறும்? இயேசுகிறிஸ்து அதற்கு கொடுத்த விளக்கத்தின்படி அது நீதியுள்ளதாய், பரிசுத்தமுள்ளதாய், ஆவிக்குரியதாய் மாறும். ஆக, நீங்கள் பழைய ஏற்பாட்டை எவ்வாறு அணுகவேண்டும் என்பதை, எப்படி

விளக்கப்படுத்த வேண்டுமென்று இப்போது புரிந்துகொண்டு இருக்கிறீர்கள். அதை அப்படியே நியாயப்பிரமாணத்தின்படி நாம் இப்போது கைக்கொள்ள நம்மை அழைக்கவில்லை. அது இஸ்ரவேல் ஜனங்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட காரியம். ஆகவே, அது அப்படியே நமக்கு நடைமுறைக்கு வராது. அதில் இயேசு எப்படிக் கைக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்கிறாரோ, அந்த விதமாய் நாம் நியாயப்பிரமாணத்தை கைக்கொள்ளவேண்டும். ஆவிக்குரிய ரீதியில் கைக்கொள்ளவேண்டுமென்று பார்த்தோம்.

இதை உணர்ந்து நீங்கள் வாழ்கிறீர்களா? என்பதுதான் முக்கியம். அநேகர் இன்று இதையெல்லாம் புரிந்துகொள்ளாமல் முழுவதும் பழைய ஏற்பாட்டைச் சார்ந்து வாழ்கிறார்கள். அதிலுள்ள காரியங்களையே முக்கியப்படுத்தி பேசுகிறார்கள். அது நமக்கு ஒரு விதத்தில் சொந்தமாகும் என்பது உண்மைதான். ஆனால் அப்படியே நமக்கு ஒத்துவரும் என்று சொல்லி அதை எடுத்துக்கொள்வீர்களானால், அது தவறான காரியமாக இருக்கும். பிரியமானவர்களே, அது இஸ்ரவேல் மக்கள், கானானுக்கு வந்தபின்பு கொடுத்த மார்க்க சம்பந்தப்பட்ட காரியமாய் இருக்கிறது. சமூகம் சம்பந்தப்பட்ட, சமயம் சம்பந்தப்பட்ட காரியங்களை உள்ளடக்கியதாய் இருக்கிறது என்பதையும் கருத்தில் கொண்டு நீங்கள் விளக்கப்படுத்த வேண்டும். அவ்விதமாக சரியான விளக்கம் கொள்ளுங்கள். இன்று நியாயப்பிரமாணத்தை நாம் கைக்கொள்ளும்போது, அதை விளக்கம் கொள்ளும்போது, எப்படியெல்லாம், செயலாற்ற வேண்டுமென்று அடுத்த பாடத்தில் சிந்திக்கலாம். கர்த்தர்தாமே உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக! ஆமென்!!

<u>**கேள்விகள்:-**</u>

1. உவமைகளின் தன்மைகள் எவ்விதமாக இருக்கிறதென்பதனை வசன ஆதாரங்களுடன் கூறுக?
2. மாற்கு 4:10-12 வசனங்களின் அடிப்படையில் உவமைகளைக் குறித்து நாம் அறிந்துகொள்கின்றவைகள் யாவை?
3. உவமைகளைக் குறிக்கும் ஆங்கில வார்த்தை, கிரேக்க வார்த்தை மற்றும் அரேமிய மொழியின் வார்த்தைகளையும், அதற்கான அர்த்தங்களையும் கூறுக?
4. நான்கு முக்கியமான உவமைகள் என்னென்ன என்பதனைக் கூறுக? (பெயர்கள் மட்டும்)
5. நான்கு முக்கியமான உவமைகளில் உவமைக்கதை, ஒப்புவமை மற்றும் உருவகங்கள் குறித்து சற்று விளக்கமாக கூறுக?
6. நான்கு முக்கியமான உவமைகளில் மறைபொருள் கதைகள் குறித்து வசன ஆதாரங்களுடன் விளக்கமாக கூறுக?
7. நியாயப்பிரமாணத்தின் தன்மைகளைக் குறித்து விளக்கமாக கூறுக?

8. நியாயப்பிரமாணத்தின் உண்மை நிலை அல்லது நியாயப்பிரமாணத்தின் நோக்கம் குறித்து சற்று விளக்கமாக கூறுக?
9. நியாயப்பிரமாணத்திற்கும், நமக்குமான உறவு எவ்வாறு இருக்கிறது என்பதனை வசன ஆதாரங்களுடன் விளக்கமாக கூறுக?